

▲ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Διοίκησης Επιχειρήσεων στη σχολή Business School του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ Ν. Τριχάκης αναλύει το μοντέλο της Credito Emiliano. Δεξιά, μία από τις αποθήκες της ιταλικής τράπεζας γεμάτη με κεφάλια παρμεζάνας του τύπου Parmigiano-Reggiano

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΧΑΡΒΑΡΝΤ Ν. ΤΡΙΧΑΚΗ

Τα μυστικά επιτυχίας της τράπεζας τυριών

Το μοντέλο της Credito Emiliano πέτυχε να μειώσει το ρίσκο της δανειοδότησης σε κτηνοτρόφους, καθώς η ίδια η τράπεζα αποθηκεύει ως ενέχυρο τη διάσημη παρμεζάνα

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εδώ και μερικές δεκαετίες μια ιταλική τράπεζα παρακολουθεί τις εγγυήσεις των δανείων της κυριολεκτικά να ωριμάζουν. Η Credito Emiliano, στην Εμίλια Ρομάνια της Ιταλίας, δέχεται ως εγγυήσεις για την παροχή χαμηλότοκων δανείων σε κτηνοτρόφους των γύρω περιοχών ολόκληρα κεφάλια παρμεζάνας και συγκεκριμένα του τύπου Parmigiano-Reggiano!

Η τράπεζα είναι γνωστή στην Ιταλία, όμως μια πρόσφατη έρευνα με τον τίτλο «Credem: Τραπεζικές εργασίες με τυρί» του Έλληνα αναπληρωτή καθηγητή διοίκησης επιχειρήσεων στην Business School του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, Νικόλαου Τριχάκη, ρίχνει φως στο πώς ακριβώς οι τραπεζίτες της Credito Emiliano (Credem) έχουν καταφέρει να επιβιώσουν ανεξάρτητα από τη διεθνή οικονομική συγκυρία.

Όπως ανέφερε ο κ. Τριχάκης μιλώντας στο «Εθνος», «το μοντέλο της Credem είναι ο ενδελεχής έλεγχος των λειτουργιών, επιχειρήσεων και πρακτικών των εταιρειών με τις οποίες συνάπτει δανειακές συμβάσεις, ο έλεγχος αυτός δίνει τη δυνατότητα στην τράπεζα να αξιολογήσει με μεγαλύτερη ακρίβεια το ρίσκο της επένδυσής της και σε κάποιες περιπτώσεις μάλιστα

να το μηδενίσει. Αυτή η δυνατότητα, με τη σειρά της, επιτρέπει στην τράπεζα να μειώσει τα επιτόκια τα οποία χρεώνει στους οφειλότες της».

Η διαφορά

Αν και όπως διευκρινίζει «όλες οι τράπεζες στον κόσμο αξιολογούν το ρίσκο των επενδύσεών τους δεν τον κάνουν πάντα στον βαθμό που το επιχειρεί η Credem» κι αυτό γιατί η τράπεζα, στην ουσία, δεχόμενη ως εγγύηση παρμεζάνα έχει αναλάβει την αποθήκευση και τον ενδελεχή έλεγχο της παλαιώσεως του καθενός από τα 440.000 κεφάλια του «βασιλιά των τυριών» που βρίσκονται στο χρηματοκιβώτιο-αποθήκη ωρίμανσης που λειτουργεί η ίδια στην

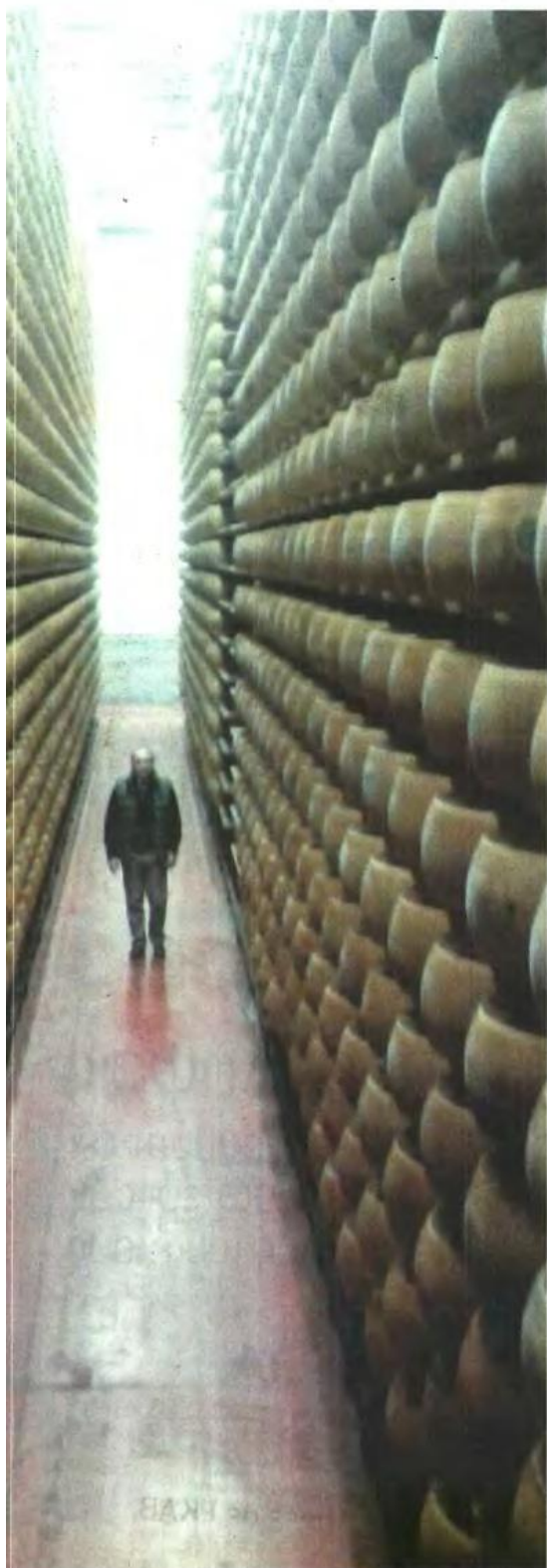
Η αναλογία του δανείου προς την αξία του τυριού τύπου Parmigiano-Reggiano φτάνει σε ποσοστό 70%-80%

Εμίλια Ρομάνια. Οι αποθήκες παρμεζάνας, όπως μας αναφέρει ο διακεκριμένος ακαδημαϊκός, λειτουργούν εδώ και περίπου 70 χρόνια και μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα «η τράπεζα έφτασε στο σημείο να γνωρίζει περισσότερα για τις βέλτιστες πρακτικές ωρίμανσης και τους κινδύνους της από τους ίδιους τους παραγωγούς».

Σύμφωνα με τα στοιχεία, η τράπεζα αξιολογεί το κάθε κεφάλι στην τιμή του ωριμασμένου (διετίας) τυριού και η αναλογία του δανείου προς την αξία ανέρχεται σε περίπου 70%-80%, λειτουργώντας ως «μαξιλάρι» για τις διάφορες διακυμάνσεις της αγοράς και για την προστασία της επένδυσής της τράπεζας.

Σε περίπτωση που οι παραγωγοί για κάποιο λόγο χρεοκοπήσουν εξαιτίας των δανείων, τότε η τράπεζα πουλάει η ίδια τα κεφάλια παρμεζάνας. Το επιτόκιο του δανείου κυμαίνεται από 3%-5% και επιπλέον χρεώνει τη «φύλαξη» στην αποθήκη της. Σύμφωνα με τον κ. Τριχάκη, «το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι όλοι βγαίνουν κερδισμένοι: οι δανειζόμενες εταιρείες επιβαρύνονται με χαμηλότερα επιτόκια και κόστος δανεισμού, η τράπεζα μειώνει σημαντικά το ρίσκο της επένδυσής της και, κρεώνοντας χαμηλότερα επιτόκια, μπορεί να ανταγωνισθεί τράπεζες με μεγαλύτερα αποθέματα κεφαλαίων».

▲ Η CREDITO EMILIANO ελέγχει συστηματικά τα 440.000 κεφάλια παρμεζάνας που της εμπιστεύονται για να πάρουν δάνεια οι κτηνοτρόφοι στην Εμίλια Ρομάνια της Ιταλίας

ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Πώς μπορεί το «μοντέλο της παρμεζάνας» να εφαρμοστεί στην Ελλάδα

Μπορεί το μοντέλο της Credito Emiliano να είναι ιδιαίτερα επιτυχημένο, αν και το χρηματοκιβώτιο παρμεζάνας αποτελεί μόλις το 1% του συνόλου εργασιών της τράπεζας, όμως η εφαρμογή του αλλού, όπως επί παραδείγματι στην Ελλάδα, δεν μια είναι απλή υπόθεση, όπως ισχυρίζεται και ο Νικόλαος Τριχάκης.

Για να γίνει κάτι τέτοιο, σύμφωνα με τον Έλληνα ακαδημαϊκό του Χάρβαρντ, «θα πρέπει πρώτα οι ελληνικές τράπεζες να ξεπεράσουν τα προβλήματα ρευστότητας και των μη εξυπηρετούμενων δανείων», καθώς μόνο τότε θα μπορούσαν να διατεθούν κεφάλαια προς αυτό το μοντέλο και «έτσι οι ελληνικές τράπεζες να γίνουν πιο ανταγωνιστικές απέναντι στις μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες με μεγαλύτερα αποθέματα κεφαλαίου».

Επίσης το μοντέλο της Credem δεν είναι το ίδιο εύκολο να εφαρμοστεί σε άλλα προϊόντα, καθώς, όπως ανέφερε στη συνέντευξή του στο «Έθνος» ο κ. Τριχάκης: «Η αξιολόγηση της ποιότητας, για παράδειγμα, στην περίπτωση του κρασιού, είναι πολύ πιο δύσκολη σε σχέση με την παρμεζάνα, οπότε τα οφέλη από τη λειτουργία της αποθήκης μειώνονται σημαντικά».

Από την άλλη, όπως τονίζει ο ίδιος: «Το γενικότερο μοντέλο της Credem μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιονδήποτε τομέα, όπου η τρά-

πεζα κάνει συστηματικό έλεγχο και προσπαθεί να αξιολογήσει τις λειτουργίες-επιχειρήσεις-πρακτικές των οφειλετών της, φυσικά μέσα στα επιτρεπόμενα όρια».

Στη συζήτησή μας ο κ. Τριχάκης μίλησε μεταξύ άλλων και για τη σχέση του με την Ελλάδα και για το πώς πιστεύει ότι θα μπορούσε η Ελλάδα να πετύχει την πολυπόθητη παραγωγική ανασυγκρότηση. Σύμφωνα

με τον ίδιο, το γεγονός ότι η χώρα μας είναι μέλος της ΕΕ της δίνει τη δυνατότητα να ανακάμψει «ακολουθώντας την πεπαισμένη». Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε: «Το μεγαλύτερο εμπόδιο στην παραγωγική διαδικασία αυτήν τη στιγμή είναι η έλλειψη χρηματοδότησης και το πολύ υψηλό κόστος δανεισμού». Μόνο σε περίπτωση που η πολιτική ηγεσία της χώρας στραφεί στην αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, θα μπορούσε να υπάρξει, όπως τονίζει ο κ. Τριχάκης, «η παραγωγική ανασυγκρότηση και η ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της χώρας».

Η σχέση με την πατρίδα

Ο Νικόλαος Τριχάκης επισκέπτεται συχνά την Ελλάδα και, όπως λέει, προσπαθεί να ενημερώνεται καθημερινά για την κατάσταση εδώ, παρότι ο ίδιος ζει και εργάζεται στη Βοστώνη.

Πράγματι, από τις απαντήσεις του, γνωρίζει όλες τις τελευταίες εξελίξεις στην ανώτερη εκπαίδευση, αλλά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η έρευνα στην Ελλάδα γενικά, όπως η γραφειοκρατία, η νομοθεσία που εντέλει δίκονουν τους ερευνητές προς το εξωτερικό. Ο ίδιος πάντως εμφανίστηκε διαπεθιμένος να βοηθήσει μέσω της έρευνάς του, της τεχνολογίας του και των δεξιοτήτων του, αρκεί αυτό να έχει κάποιο αποτέλεσμα.

Η αξιολόγηση της ποιότητας του κρασιού είναι πιο δύσκολη από ό,τι στην παρμεζάνα